

4. Finnbogi leikbróðir minn
og ég. Æskuminningar.

2 blöð. Ófullgert.

3 bls.

Vid vorum jafnaldra og líkbræðra, Finnlopi og þó; hann var eintrúarn fereldra sinna,
sem bjuggu í örreyfistoti og voru þeir þoplopa bjargálmann. Síðan áður þeirri var ein þýr
og fáinnar þindur; heit áttu þau engu og þar bændinn allan heystar sinn í höfðinu
heim í heggardum, enda var tíund lítið og engja rýfjurnar út frá þeir, spóllorn frá
þónum. Finnlopi hlenn ávalt með klíma, sem fereldra hans áttu, og náttum við hann
svo með klímunni oðtar upp á miðri og sáttum þar yfir þeim langt fram í vör,
og náttum þóð síðan, þá er þóð fóru að spökjast, í miðri í hverjum morgni
og sáttum þóð til heimstrelsturs í hverjum kvöldi. Höfðinn við þá oft yndilegt
að athuga, sérstaklega í hjásetunni í vörin: Vid grófum at í lokjarlómum,
og fluttum þáð í stjótum; vid þindum gæðull til þess að geta gefid hann þínum fóru-
klímunni, sem svo viku oðtar máste klíshilding í stáðinn, er þóð fóru um síðari
hlíða sunnar sta í haustin; vid þindum hagalagða og stóttum þeim klíffjafut í
milli oðtar og þingum svo að fara með þá í kaupstáðinn til þess að fá þar sinn
státtfellingum hvor, skornoksjund sta einn móð af mygludum þéttum, þóð
sjaldan nam þessi vara oðtar meim verði en svo, að vid matlum malja meim
í oðtar. Auk þess byggðum vid bei, þýfðum þá með tvöfunsþilum og reftum þá
með hánum, byggðum heggard og heggjum hann fullan af grámosa og er vid
þóttumst þess vid þingja byggðum vid heystjót vid hann og gáfum sjaldnað
svo að heyrótuminn stóð í gáðinnu í stáðinn fyrri stáðid, þóð koni þáð fyrri,
að vid þingum svo gjaffaldan vetur, var sjálfagt að hvor oðtar sem þýngingur
átti og þóttit aflöjufot, láuadi hinum einn meim sta svo af masa, móti þóð
að fá þáð þóð málþ affur og vörum vid vel að þetta vid getit meðal stótti bændu
í soctinnu en vid vorum. Vid klívorðum sjálfing - þóð aldrei hvongudumst
vid og þóttumst engin náð þáð til þess að þáð klístýju. Matarþóð oðtar var jafnan
mítt og góður: Nóg af soðringu, klíþingum og þóringum, brí sméri og bróðingju,
smálka, grjúpan, isperjum, hvalka spíti og jafn vel þindur vitumum þóðan
vid þóttumst stunda veidar í vörum sta ejo, vorum vid etli í neinum vandrotum
með að afla oðtar ála, silungu sta annars fiska, þóð vid áttum sinn heyr-
klóna hvor og hin vakt oðtar aldrei. Stundum höfðinn vid etli annað en
vetur þáðing til vidbits vid vellóðinn

Vér höfum mottalið bréf hús hár Atvinnu- og samgöngu málaraíadeu nýlis, dags. 15. þ. m., þar sem
spurd er um það, hvort stjórn Sjúkera-samlags í lagfjórðun (S.P.) telji að samlagid yrði
stáid stánu af ígjöldum þeim, sem bresting: áhvadi 6. gr. 3. síðustu málg. í lögum
samlagsins umi kafa í fót með sér.

Út af þessu vill stjórn samlagsins fyrir sitt leyfi taka þetta fram til söðuan lagar
upplýsingar.

Ein og reitringur samlagsins fyrir síðastl. ári ber með sér, ^{Samlagid} greiddi fram allt að 200 kr.
fyrir muddadgerðir og bóa. Þessu ári, fram til 1. júlí, hefir það greitt allt að 200 kr.
fyrir samstæmar lóðnis hjálfi. (hvort þuoggja stö. lögum samlagsins eins og þau nú eru)
Þegar stjórn samlagsins undirbjó brestingarnar í lögum þess fyrir síðastl. ári
var það hlýður hennar, að rjúka svo til í þessu efni, að hær meðlimur, sem átti
að fá 30 kr. styrki til muddadgerða og bóa, en þessu ári sjálfur að nota sér þetta, og
af hann átti fyrir börnum að sjá, innan 15 ára alders, notad styrkinum þeim til hær,
ef þess þessu með, en þó eigi fækar en svo, honum og þeim til styrktar, ^{styrkinum} og á þessu
mánu samtal 30 kr. í ári. En á aðalfundinum þom fram brestingartillaga við til-
laga stjórnar samlagsins - og átti hær í ranninu aðeins að vera til styrkingar, en
væð að nýja áhvadi - sem var samþykkt og áhvoad að greiða stúli 30 kr. fyrir hær
þann mann (börn og foraldri) sem þessu þessu lóðnis hjálfi ar við.

Stjórn samlagsins var fullljóst, að rjúkum sú, en hær lagði til að samþykkt verði
með tillaga hennar, nunda noma almúki illi ígjaldan hærnum fyrir samlagid og hær
(stjórn S.P.) létur svo á að hærnum sú er brestingur tillagur fer fram, ^{er samþykkt var á aðalfundin um} og svo þessu
að samlagid fái stóli undir hærni síni, noma með auknum styrki ^{þessu} hærni sjálf
og bóa sjáði oðr með nítilli ígjaldan hærnum fyrir málunina sjálf.

Hærur manni í samlagsinu, sem flestir eru fátakar manni, er síður en svo, að stjórn
samlagsins sjái sér fót að leggja það til að ígjöldin verði hærnum að noma og hær
því reyrir að stúli við að fara fram á það, þrátt fyrir það þó hærni hefji oft, og
gífur lags kostnaðar sem árlaga liggur á samlagsinu, vinst þess fullkærinn þótt, og stúli
á að geta verið við því búið í hærnum þeim a sem er að taka hærni þótt sem að hær
loer og það vill stjórn samlagsins reyna að gera og noma gera í langsta tíð.

Stjórn saml. sér sér stóli fót, að svo þomum, að leggja það til, að nítilli ígjaldan hærnum verði samþykkt
á samlagsinu, því hærur samlagsmanni, sem flestir eru efnalítt manni, er yfirleitt svo er vider
margir þeim kafa átt bást með á haldast við á samlagsinu og innu gjöld sín, eins og þau eru

Meðan við stöfðum voru þannig, að hönd seldi handla
og mæni stöfðum voru fyrir voru, hlumandi um fyrir
ömmu hlumandi

Fyrir minnum dótturum og áður þórn við stöfði manna
fram þannig, að ymist seldi hönd handla öða mæni stöfðu voru
fyrir voru. t. d. seldu frímeti, Korn og Kaffi, fyrir Lyot, smjör
og fölg o. s. frv. Önnur stöfðum mæni í hlumandi um fyrir
ömmu hlumandi, í fötunum gegn hagbeitt öð frv. Ein þessara
við stöfðum gænda var það að mæni öllu svo og svo margu fjödu
fara í landi sjávarbændans gegn fötfríðu, grasa og
jafuvel ats - felju í landi sveitabændans og var þá allt
niðað við landaúra.

Fæðir minn átti 2 öða 3 fjöruför: Hraunfjörur og fötunum við
bróður minn stóla sinnum og þá öftur við niðar öftur til þess
að nýja þau. Ein þessara sinna var svo við að og beitt löðis
minn, sem þinnboji hét þingum að vera samau í sölu bot og
Kornu þvöngur öftur áralagid. þun margu ösa var að fara og
vorn sumir þórn all straukhardin of last var í þá áður en
liggjandi var þorninn. Þá þuninn stóð miðkjala í önnun
og við bádun fötunum utönnunin sinn í fött bodd og hlöðun
öftur þau danda kaldri hín og andi of þradin myg löðis
gambli þess sem var þau eigi all fjær og þá til fjödu öftur,
- hvæti niðun minn að öðin fjöldunin all löðis gambli örn
í þessu föt - Hann bókadi bókun og öfti þornun í föt
svo við þinnboji þornunin út í löðin, út öðunin nið og
og illa til reika. Við hlöðun stöðin í stöðunum þunna
og göttun þess að löðun öftur öftur í öðunum þess en
nun liggjandi. Var þetta öðunin fjöldun öftur þinnboji löggja
samun, þess þornun 10. 9. des. 1875 og var grafinn 15. s. m.

Þá al síða aðhalda erfisdröfðunum öftunum mæni
og voru þess all. minn þunni þess jafuvel þó þá þess
mæni öllu hlöf að mæti. Öðun voru fjöldun þinnboji
öft. þá þess, en þann var önnu þann þess og við mæti mæti,
þess önda jafuöldun, þess var í þöðun til erfisdröfðunum
og löðis gambli var önnu mæti löðunum önnu. Þess löðis
var löðun fram og öftunum önnu og öftu löðun þess að öftun
þann og löðun